

Terwijl hem de poort geopend en de valbrug neergelaten wordt, onderzoekt de bode een laatste maal zijn rijdier, beproeft het zadel, trekt een riem recht, snoert een gesp vaster aan. De linkerhand drukt de missieve met het koninklijk zegel, vast tegen de borst. Een bottelier reikt hem den afscheidsdronk. De roode weerschijn van den bollantaarn, dien een der knechten in de hoogte houdt, glimt als een kleine zon in den bodem van de tinnen kruik, terwijl de ruitser, het bovenlijf achterover, de vuist met den brief nu op het zadelknop, in lange teugen den laatsten droppel naar binnen giet. Reeds galmen de hoeven van het paard in de verte van de verlaten straat.

Hij rijdt de Steenstraat door, over het Sluizeken, langs den Krommen wal, onder de boomen van den hof der Baudeloo-heeren, steeds zooveel mogelijk de straten mijddend, waar het geluid van een hoefslag bij nacht opzien baren zou, tot aan de gesloten Steenpoort. Doch het koninklijk zegel doet de ingedommelde wachten de posteerne voor hem openen; nu gaat het, in vollen draf, met gevierden teugel, het slapend landschap door.

Hier en daar duiken schamele huizekens weg, in de schaduw van een trosselken lindeboomen. Op een berm slaat een windmolen het kruis van zijn vier armen, als een radeloze bede in den nacht. Een rij gevelkens langs de baan, enkele hofsteden achter een met kroos bedekte sloot waarin kikkers kwaken, zoo liggen de dorpen rond hun kerk, waar nu en dan het uur of het halfuur van den toren valt. De reuk van den koestal en van het turfvuur, kondigt hun aanwezigheid aan van ver.

Zoo gaat het eerst langs de schrale brem- en heide-heuvels die, tusschen wouwers, wijdouwen en moerasgronden, ten Oosten den loop van de Schelde afbakenen. Voorbij Lokeren, waar het twee uur na middernacht hem van uit de verte achterna dreunt. Daar slaat hij rechts af naar Dendermonde, waar de uit zijn slaap opgeschrikte veerman, zich grommelend klaar maakt om met zijn pont voor den ontijdigen reiziger van wal te steken. Voorbij Boom, waar de hemel reeds te klaren begint; voorbij Duffel waar hij de eerste landlieden ontmoet die ter vroegmarkt gaan.

En als de bode te Mechelen komt, vindt hij de poorten reeds sedert lang geopend, zoodat het bezweet en bestoven paard met moeite een weg door de nieuwsgierig gapende vrouwen en kinderen baant, die zich afvragen welk belangrijk nieuws deze renbode toch brengen mag. Aan het Hof van Busleyden hoeft hij aleerst niet te wachten om toegelaten te worden tot die heeren van den Grooten Raad, ten einde hun de missieven te overhandigen, waarin hen op 't harte wordt gedrukt, met alle mogelijke strengheid, zonder iemand te ontzien, zonder vreesachtigheid noch moderatie, ook na des konings afreis, alle plakaten en edicten, tot extirpatie der hereseyen, dolingen en vasche leeringen, toe te passen ende te execu-